

Urania Bulletinen

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 18 – Vår 2012

Våren 2012

*Teller vi år blir livet kort,
teller vi dager, går livet fort,
teller vi timer, ja så varer livet en stund,
men lengst varer livet om vi nyter hvert sekund.*

LÆDER - OVERMESTER HAR ORDET

Kjære Uraniasøstre.

Våren nærmer seg, ennå ligger snøen her ute i skogen. Men det lysner! Jeg sitter og ser på et islagt vann og skal forsøke å skrive noen vektige ord til bulletinen vår. Nærliggende er selvfølgelig skifte i årstidene. Hvor heldige vi er som lever i et land med så store skiftninger. Men det er det så mange som skriver om, og mye bedre enn meg.

Tankene flyr, vær er bra, vennskap er bedre. La oss se på hva vennskap kan være. Vi har akkurat hatt en passering av Det Gode Vennskaps Grad. Det var en fin aften og jeg tror våre nye søstre annammet betydningen av graden. At vennskapet er hellig, ubrytelig, og at det tar lang tid å bygge det opp.

Ta noe så enkelt som ditt medlemskap i Ordenen. Du treffer mange mennesker, noen føler du umiddelbart kan bli gode bekjente. Kjemien stemmer. Andre er kanskje ikke helt din type. Vi må ikke være venn med alle, men vi kan alle ha et vennlig ord til alle. Tenk så hva et logebekjentskap kan utvikle seg til; det starter som et logebekjentskap, blir etter hvert et logevennskap, og så – det største av alt, vennskap. Tenk hva det betyr, en venn som kan lene seg på deg i tunge stunder, en som er der for deg når du har det tungt. Men også en du kan dele alle dine gleder med. Og da må vi alltid ha i tankene, dette vi deler, det er vårt, det forteller vi ikke til andre. Det er essensen av vennskap, det er: Du forteller ikke noen om din venns gode eller dårlige sider, men du skal glede deg over dem.

Kjære søstre, ta alt i beste mening, lev med dine forhåpninger om gode vennskap og gled deg over logelivet ditt.

Med søsterlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Torill Evjen Solli

UNDERMESTERS HJØRNE

Det er ikke enkelt å finne noe interessant å skrive om. Så denne gangen får dere et dikt. Mulig jeg har lest det en gang før – i så fall blir dette andre gang.

Det heter: **Batterier.**

Har du ladet batteriet ditt nylig? Batterier sier du? – jeg har da ikke bil!
Men det er ikke et slikt batteri jeg tenker på. det er det som driver DEG.
Som får deg til å fungere, ja kanskje endog sprudle litt.

En del mennesker vi møter på vår vei, er eksperter til å tappe batteriene våre. Ved å være sure, negative, misfornøyde, misunnelige, ja kort sagt, alt som har negativt fortegn. Vi merker gang på gang at de simpelthen kortslutter og utlader oss.

Men heldigvis finnes det de mennesker som gjør akkurat det motsatte. Ett møte med denne type mennesker, og vi er toppladet – klare til å erobre hele verden. Med sin positivitet, utstråling og varme, blir vi som nye etter et møte med dem. Vårt batteri blir fylt – og det beste av alt, vi føler at vi har fått noe vi kan gi videre.

Vi føler kontakten. Det er som å kaste ball. Vi kaster den ut – og får den tilbake, vakrere og med en finere glans enn tidligere. Jeg er nå ikke engang av den sprudlende typen, sukker du.
Jeg er født stille og har ingen ting å gi. Men dette har ingenting med høylydt konversasjon å gjøre, kanskje tvert imot. Du får vel så ofte en vitamininnsprøytning av fred og harmoni.

Et spørsmål til ettertanke: Lader du opp mennesker du møter?

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet – Kari Ulrichsen

SEKRETÆRS SPALTE

Fødselsdager

21. mar 66 år Hauge, Johanne
26. mar 64 år Trøan, Hetty Wiese
28. mar 69 år Lohne, Kari Marie B.
29. mar 47 år Klynderud, Helle Frost
31. mar 56 år Sølvesen, Hege
04. apr. 53 år Karlsen, Nina Iljena
08. apr. 88 år Edin, Ella
08. apr. 73 år Middelbo, Kari Anne
11. apr. 92 år Due, Gerd Helene
12. apr. 66 år Haavik, Eva Torill
13. apr. 93 år Holmsen, Sissel
14. apr. 88 år Sandved, Unni
24. apr. 72 år Haustereis, Torgunn
24. apr. 62 år Hjartholm, Vigdis
26. apr. 64 år Thorsen, Sissel Juell
26. apr. 78 år Andersen, Kari
05. mai 75 år Hjertén, Eva
18. mai 74 år Sundland, Solvor K.
20. mai 49 år Pay, Tanja Christine
25. mai 59 år Myrvoll, Gerd K. A.
28. mai 67 år Iser, Brit
05. juni 71 år Sveen, Guro
08. juni 79 år Eikanger, Tori-Lena
09. juni 89 år Ålovrsrud, Åse 89 år
12. juni 62 år Solli, Torill M. Evjen

Kjære søstre, vi er nå godt i gang med vår-semesteret. Vinteren er forhåpentligvis over for denne gang, og vi kan igjen gå tørrskodd og trygge i gatene.

Vi har allerede lagt bak oss både innvielse og gradspasseringer.

Vi har fått adresse endring på:

Søster Britt Granli, som har flyttet fast til Silurveien Syke- hjem. All post vil bli tatt vare på av hennes sønn.

Søster Erna Rødsrud har flyttet til Nordseterhjemmet.

Det er to søstre som har meldt seg ut. Det er Kirsti Bull og Solveig Holm Lund.

Søster Guri Bremerthun har fått ny mailadresse:

guritiba@me.com

Vi har mistet en trofast søster. Gerd Juell Johansen gikk bort 20.februar 88 år gammel. Det var en nydelig begravelse for henne i Nordberg kirke.

Vi har fått inn to nye søstre:

Tanja Christine Pay, Torshovgt. 5 0476 Oslo,

Tlf.: 41 48 86 58 e-mail: tanja@abyx.no

Jane Dahl Kvist, Maurstien 13 1405 Langhus

Tlf.: 94 03 08 33, e-mail: jane_kvist@msn.com

Påsken nærmer seg, og jeg vil igjen minne dere på at jeg er fullt tilgjengelig i hele påsken, på mobil 913 62 985
Jeg vil ønske dere alle en riktig god og solfylt påske.

Gerd Juell Johansen

Logemøte mandag 27. februar 2012

Mine søstre. Siden sist vi var samlet har vi fått melding om at søster Gerd Juell Johansen, medlem av vår loge, avgikk ved døden den 20. februar.

Hennes ordensvita var som følger:

Innviet i Ordenen: 05.01.1976

1. grad 26.04.1976

2. grad 08.11.1976

3. grad 21.11.1977

Innviet i Leiren 07.11.1996

Håpets grad 05.02.1998

Barmhjertighetens grad 15.04.1999

Embeder i Logen:

Ytre vakt 1983 – 1985

CM v.ass 1987 – 1989

UM h.ass 1995 – 1997

OM v.ass 2001 – 2003

25-års veteran 29.01.2001

Søster Gerd Juell Johansen var aktiv i alle år. De siste årene var hun plaget av sykdom, men møtte så ofte hun kunne. Vi vet at logen betød mye for henne. Vi satte stor pris på hennes blide åsyn og kommer til å savne henne. Det blir en stol som står tom lenge. Søster Gerd Juell Johansen ble bisatt fra Nordberg Kirke torsdag 1. mars kl 12:30. Våre tanker går til hennes etterlatte og spesielt til hennes datter Sissel.

Storrepresentanten informerer:

Kjære Urania-søstre.

For å nå alle søstrene med informasjon fra Distriktsrådet m.m., bruker jeg denne spalten i tillegg til at informasjonen også blir referert i logen.

Saker fra Distriktsrådet:

I forbindelse med Landssaken er det laget Power points som bør vises på et ettermøte i Logene. Disse ligger på OF sine nettsider. For de søstre som ikke var tilstede på siste logemøte, hvor to representanter fra SOS barnebyer var til stede og fortalte om barnebyen i Malawi, anbefaler jeg å gå inn og se på bildene fra Malawi.

Minner samtidig om konserten i Frogner Kirke den 15.april, hvor inntekten i sin helhet går til Landssaken.

Vil samtidig oppfordre søstrene til å kjøpe Solsikkepinsen av søster Jeanette Ajer, hvor inntekten også går uavkortet til Landssaken.

Nevnden for Kunnskapsløfte har gjennomført flere saker i 2011. Det som kan nevnes er bla.a. opplæringsprogrammet til nye embedsmenn, utviklingsprogram og ny struktur for Leire, nytt arbeidsprogram for Kapellan og reviderte informasjonsmapper.

Nevnden arbeider videre med ny inntaksprosedyre, som planlegges å være ferdig til våren 2012, det blir en godkjenningsprosess i løpet av våren og sommeren, arbeidet fremlegges deretter på Storembedsmannsmøtet høsten 2012.

Det arbeides også med å videreutvikle kurset for embedsmenn, struktur og veiledning for Nominasjonsnevndene og ny struktur for Organister. Det vil bli en del nytt og det blir spennende å se når alt er ferdig.

Til slutt vil jeg oppfordre alle søstrene til å lese nettavisen, der står det mye interessant.

Ønsker dere alle en **God Påske** og husk:

Det Gode Liv er ikke noe du får - det er noe du skaper.

Det Gode Liv er ikke et sted, penger, god helse eller lykke.

Det Gode Liv er en tilstand.

Det Gode Liv er ikke medfødt, det er noe du må velge.

Det Gode Liv er der jeg er, for Det Gode Liv bærer jeg med meg

(Marit T.H.Svensen)

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Gunvor Loe Andresen

(svaret på gåten i forrige utgave er: **fjærpenn !!**)

Å ANBEFALE

Siri Hustvedt:

DET JEG ELSKET

2002, Aschehoug.

*En bok jeg absolutt vil anbefale sier
Mimmi Knudsen.*

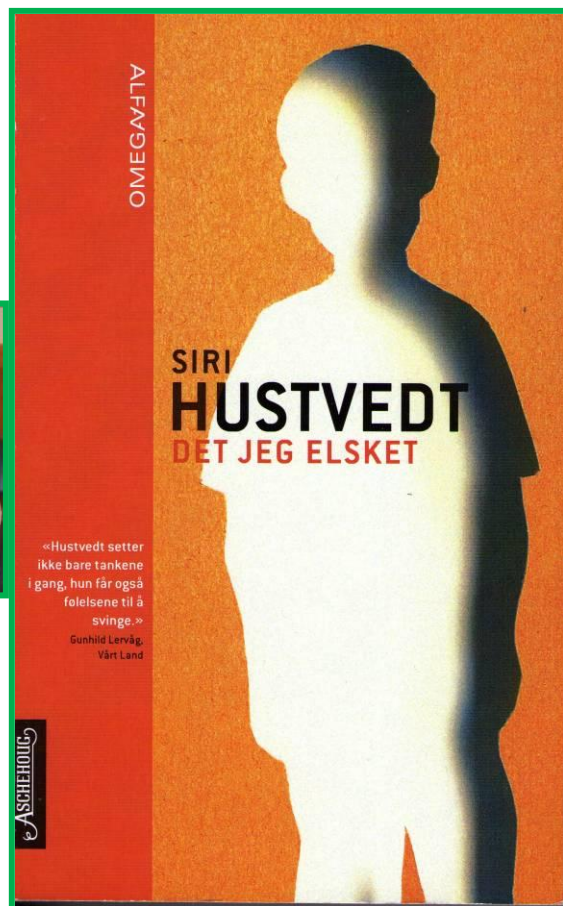
Forfatteren former med ord til handling, men bilde-
ne skaper du selv med ditt indre øye.

En bok om vennskap, kjærlighet og sannhet (!!??).

Jeg leste ved formiddagsmaten,

” ” når jeg egentlig burde gjort noe annet,
” ” på toget til barnebarna i Hakadal og
” ” på sengen om kvelden og om natten da jeg ikke fikk sove!

Mimmi Mob: 90653636

Årsrapport - 2011 for logenes deltagelse i "Siriusprosjektet i Oslo"

Siriusprosjektet i Oslo er et lokalt humanitært tiltak og innebærer drift av en pasientkafe ved stråleavdelingen på Radiumhospitalet i Oslo.

Odd Fellow søstre og brødre fra logene i Oslo og området er pasientverter, og smører smørbrød, steker vafler, lager mange former for drikke og frukt til pasientene og pårørende som kommer som dagpasienter. Disse kommer ofte langveisfra i busser.

Tilstedeværelse for medmennesker, som har en vanskelig periode i livet, kan stå som stikkord for oss pasientvenners innsats for kreftsyke personer.

I 2011 hadde loge Urania 5 uker som vi var der – og i år blir det 4 uker. Vi kan dele opp vaktene så to kan dele en dag om det er ønskelig.

Den dagelige driften står og faller på oss frivillige, så alle bør tenke på det. En fin måte å representere Odd Fellow på.

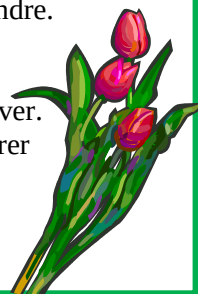
Har du ikke vært med før - er det bare å melde seg på, alle er hjertelig velkommen.

Sirius drives 41 arbeidsuker i året. I uken før jul serveres det også julekake i tillegg til det andre.

2011 var det femte driftsåret for kafeen.

Både Radiumhospitalet og Ordensenheterne i Oslo ønsker å fortsette driften i mange år fremover. Det er masse positive tilbakemeldinger fra både ledelse og pasienter. Godt samarbeid inspirerer og gir oss mye erfaring og styrker Ordenen.

Det oppleves som et privilegium for deltagerne å kunne få være med på Sirius prosjektet.

Skuddår 2012

(Kilde: Aftenposten 2008)

Et skuddår er et år som har en dag mer enn et normalt år. Jorden bruker 365.24.522 dager på en runde rundt solen. For at dette skal passe inn med vår kalender, har vi satt inn skuddår.

Et normalt år har 365 dager, men 28 dager i februar. I et skuddår har februar en ekstra dag, altså 29 dager, og samlet 366 dager for hele dagen.

Et skuddår er normalt hvert fjerde år – i alle årstall som er delelig med 4. Unntaket er hundreårene (1700, 1800, 1900 etc.) som ikke har skuddår. De kan ikke deles med 400. Derimot så har 1200, 1600, 2000, 2400 etc. skuddår.

Denne fordelingen av skuddår ble innført i Norge med den gregorianske kalenderen i år 1700.

Kilde: Internet:

- Mange steder mente man at skuddår betydde vått vær, og dermed ble det dårlige avlinger, altså uår for bonden.
- Tidligere ble skuddår i den norske kalenderen lagt inn mellom 23. og 24. februar, og het laup-årsmesse. Det opplyses om at tradisjonene vi har gjelder hele skuddåret, ikke bare selve skuddårsdagen.
- Norge har ikke så mange skiller knyttet opp mot skuddår. De tradisjonene vi har er forbundet med fiske og jordbruk. Det fortelles at mange steder var det viktig at kua ikke fikk løpetid på skuddårsdagen.
- Kyrne måtte ikke løpe før laupår, for da kunne de skyte, eller kaste kalven ble det sagt.
- Dette er den dagen da jentene har "LOV" til å fri. Gammel tradisjon sier at gutten ikke kan si nei denne dagen, men hvis han likevel sier nei, må han gi kvinnen 12 par hansker.
- I det gamle patriarkalske samfunnet var det jo alltid mennene som fridde. I de øvre samfunnslag var det ikke uvanlig at han overrakte en kurv med smykker, sølvgjenstander og 12 par hanske til den utkårede. Dersom kvinnen sa nei, ga hun ham "kurven".

Sosialaften ble gjennomført den 22. november 2011

Det var 35 søstre og 10 gjester til stede. Vi fikk inn kr. 24.000,- som ble besluttet fordelt således:

Plan	kr 3.000,-
SOS-barnebyer	kr 2.500,-
Fransiskushjelpen	kr. 3.500,-
Landssaken	kr. 15.000,-

I tillegg hadde vi denne aftenen et eget bord med salg av diverse gaveartikler hvor midlene var øremerket Landssaken 2011-2013/SOS-barnebyer. Her fikk vi inn kr. 2.893,-

Urania Bulletin

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 18 – Våren 2012

Redaktør Kari Ulrichsen
Redaksjonskomitè:

Kirsti Uhlmann
Mona Rasmussen
Brit Iser

Webansvarlig:
Elisabeth Buntz

Fotograf:
Randi Schønland

Han er 85 år – og har fortsatt klare synspunkter på Ordenen og Ordenens fremtid.

Bror Oddmund Reppe gikk i romjulen inn i sitt 86. leveår – men alderen preger ham lite, han har fremdeles sine klare synspunkter, bl. a. på Ordenen og Ordensliv rent generelt – spesielt når det gjelder fremtiden.

Under novembermøtet i leir nr. 1 Norge, som var et arbeidsmøte merket

foredrag, åpnet Hovedpatriark Arild Person selv for en alminnelig meningsutveksling rundt leirmøtenes innhold, spesielt Leirens og Ordenens bruk av musikk. Det fremkom flere synspunkter, og blant flere hadde selvfølgelig bror Oddmund et innlegg som i ettertid resulterte i nedenstående mail til Hovedpatriark Arild Person:

Kjære bror Arild. - Jeg har ikke glemt ditt innlegg på leirslagningen den 9/11, hvor du så riktig og betimelig påpekte at vi rent musikalsk bør innbefatte i vårt sortiment musikk som kan fenge alle aldersgrupper. Jeg støttet ditt forslag og mente at dette ikke bør begrenses til musikken, og jeg forsto av vår korte samtale hjemme hos deg den 24/11, at du var enig i det.

Dette er et både følsomt og vanskelig tema å forholde seg til, men skal Ordenen ha noe å tilby de kommende generasjoner, så må vi

allerede nå vurdere hva vi bør gjøre for å bli forstått. Vi finner ikke nye medlemmer, enn si beholde de eksisterende, ved å vandre noen tusen år bakover gjennom ørkenen.

Det er ved å rette blikket fremover at vi får mulighet til å komme på talefot med det moderne samfunn.

Ordenens formålsparagraf " Å utbre....." må være det bærende element i bestrebelsen på å skape gode mellommenneskelige forhold. Det øvrige er nødvendige hjelpemidler for å nå dette mål, og de bør være gjenstand for endringer når dette synes riktig og nødvendig for at vi til enhver tid kan holde oss à jour med samfunnsutviklingen. Og man kan stille spørsmål:

- 1. Er det nødvendig med så tykke murer mellom Odd Fellows lokaler og det utenforliggende samfunn?*
- 2. Har vi evner til å kunne nå publikum med vårt budskap, slik det presenteres i dag?*
- 3. Er det mulig å skaffe seg adgang til, - og etablere dialog med institusjoner som er opptatt av mellommenneskelige forhold?*
- 4. Har vi evne til å forfatte og presentere foredrag til mennesker som er opptatt av slike forhold som vår formålsparagraf tilsier?*
- 5. Bør vi ikke så snart som mulig søke å klargjøre vårt forhold til Gudsbegrepet?*
- 6. Spørsmålene er legio og de berører det meste av det som vi holder på med, Men har vi mot til å røre det "bestående"?*

Med broderlig hilsen

i V. K. & S. i T. H. & B.

Min historie - fra "Det Beste" - des 2011

Av Stig Michaelsen.

Møtet mellom to generasjoner på sykehjemmet ga meg en aha-opplevelse

Idet jeg åpnet inngangsdøren til sykehjemmet for å besøke min svigerfar, kjente jeg straks den umiskjennelige institusjonslukten. Det er noe vemodig og litt urovekkende ved den, en sanselig påminnelse om livets høst. Men barna mine – den gang fem og tre år – enset ikke dette. Det de la merke til, var de endeløse korridorene som var perfekte å løpe i. Noen sekunder senere hadde de sprintet ned til enden av gangen der de visste at de ville finne morfaren sin. Da jeg kom ruslende etter gjennom korridoren, la jeg merke til at de viltre små gjestene hadde vakt oppmerksomhet i den ellers søvnige atmosfæren. De halvsovende skikkelsene i rullestol hadde brått rettet seg opp. En gnist av nysgjerrighet tentes i de trette øynene. Da barna kom løpende tilbake til meg, myknnet de gamle ansiktene i interesserte smil. Blikkene deres fulgte oss da vi gikk inn til svigerfar og deretter til salongen, hvor vi satte oss for å ta en prat og en kopp kaffe. Barna satt stille inntil vi gikk tom for sjokolade. Snart løp de rundt, og jeg formante de om å være rolige og ikke bråke.

Dere må være stille sa svigerfar. Noen av pasientene hviler middag. Dere vekker de. Jeg gjorde halvhjertede forsøk på å opprettholde lov og orden. Det gjør ingenting, bemerket en av beboerne som satt ved bordet ved siden av salongen. – De fleste her har nesten ikke hørsel igjen uansett, og hvile får vi nok av. Vi har ikke noe imot å ha barn rundt oss. Det er bare en hyggelig avveksling. Sant nok, skulle det vise seg. Datteren min, Marie, sto ved siden av en eldre dame i rullestol. – Så fin kjole du har, sa damen mens hun strøk forsiktig over Maries lange, blonde hår. Jeg hadde sett damen flere ganger tidligere, men aldri hørt henne si noe. Når jeg kom på besøk, satt hun vanligvis i gangen med et forstenet uttrykk og fjernt blikk. Men nå så jeg for første gang smilet hennes, som fikk ansiktet hennes til å blusse. De fortsatte å snakke sammen, den gamle damen og den lille jenta. Marie viste henne dukken sin og forklarte hvordan hun kunne skifte klær på den. Den gamle damen fortsatte å smile, men jeg så at hun også hadde tårer i øynene. – Det er ikke så ofte det kommer barn her, særlig ikke på hverdager, forklarte hun meg. Jeg blir så glad hver gang det skjer. I mellomtiden hadde Magnus, sønnen min, oppdaget en skrøpelig gammel mann i rullestol inne på et av rommene. Han vinket på Magnus og viste ham en sjokolade. Vi kunne høre at de to snakket i vei sammen, men vi satt for langt unna

til å høre ordene. Det var da pussig sa svigerfar. Det er ingen her som forstår noe av det han sier.

Den gamle mannen han siktet til, hadde en gang vært en viktig mann i en høy stilling, men nå var han innadvendt og ensom. – Vi får ikke kontakt med ham sa svigerfar. Magnus kom ut fra værelset skyvende på rullestolen gamlingen satt i. Han gjorde piruetter med rullestolen og improviserte en slags gjemsel med den gamle mannen. Hver gang han nesten fikk nappet fatt i Magnus, gjallet den lyse guttelatteren i korridoren. Den gamle mannen lo med og moret seg åpenbart over den enkle leken. Da Magnus vendte tilbake til oss etterpå, spurte svigerfar forundret hva mannen hadde sagt til ham. Nei, jeg vet ikke jeg, svarte Magnus. – Jeg forsto ikke hva han sa. Svigerfar humret. – Nei, han bare mumler og er fjern. Du må være den første som har fått ham til å le. Det er jo så kjedelig her.

Snart var det tid for oppbrudd. På vei ut gjennom korridorene skjedde det samme som da vi kom. Ansikter merket av alderen kviknet til da barna passerte, skrøpelige hender vinket slapt, men hjertelig til dem. – Det er jo så kjedelig her, hadde svigerfar sagt. Jeg fikk et stikk av dårlig samvittighet. Hvorfor tar jeg ikke barna med hit oftere? Tenkte jeg. De besøker jo ikke bare sin morfar, men sprer åpenbart glede på hele avdelingen. Det koster så lite, men gir så mye igjen.

I bilen på vei hjemover skrudde jeg på radioen, og jammen kom jeg rett til et debattinnslag om eldreomsorgen. Men det handlet bare om penger. Om bevilgninger, ventelister, enkeltrom og underbemanning. De pleier å gjøre det, slike debatter, og jeg forstår godt at det blir slik. Men eldreomsorg handler ikke bare om hva velferdsstaten gjør og ikke gjør. Etter den korte visitten på svigerfars sykehjem sto det enda klarere for meg at eldre på institusjoner ikke bare trenger større bevilgninger. De trenger simpelthen mer besøk. De trenger en fem år gammel guttunge som kan få dem til å le. De trenger mer menneskelig nærhet, de trenger med andre ord oss. Og vi – ikke minst barna – trenger dem, nå som generasjonene lever så adskilt.

Så neste gang du skal på besøk på et aldershjem. Hvorfor ikke ta barna dine med deg? (kan også være barnebarn. Red) Også det er eldreomsorg.

Denne historien, fra virkeligheten, er skrevet av Ellas nevø og ble lest på et Formiddagstreff.

Julemøte/Veteranaften 5. des 2011

Årets siste møte – "Jule- og veteranmøte" er alltid hyggelig og stemningsfullt. Vi hadde en nydelig seremoni i salen med tenning av lys og juleevangeliet. Ettermøtet ble også en hyggelig opplevelse. Bordene var pyntet med lilla og vakre blomster i samme farge. Ved hver veterankuvert stod en svibel som det fulgte et lite dikt med. Ella foreslo at hver og en reiste seg og leste sitt dikt. Originalt og fint. Vi spiste jule tallerken med deilig vin til. Torill hyllet veteranene i en varm tale og ønsket oss alle en god jul! Kari L takket for maten, og vi avsluttet møte med kaffe og deilige kaker. Brit Iser

Nyttårsloge 16. januar 2012

Nyttårsloge 16. januar 2012
Det ble en vellykket kveld – Nytt år
og nye muligheter. Vi ser fram mot
en fin logevår, med stort oppmøte av
våre søstre - hver gang.

3. grad

Den 30. januar 2012 fikk Liz Thams Ruud og Inger Tangen sin 3.grad

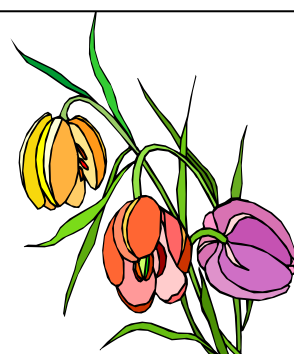
Jeg møtte to spente og forventningsfulle damer. Nervøsiteten var ikke som ved innvielsen. Endelig har de kommet så langt at de kan ta del i det indre liv, og det tror jeg de gleder seg til. Det ble en høytidlig seremoni, inne i salen, som de satte stor pris på!

På ettermøtet var bordene dekket i grønt og hvitt med sølvlysestaker og nydelige blomster. Vi spiste asiatisk fiske- suppe som vi ikke behøver å gå nærmere inn på.....

Liz holdt en flott tale fra henne selv og Inger hvor hun bl.a. ga uttrykk for at hun gledet seg til hver logedag. Som fadder til Liz fortalte jeg i min tale hvor stolt jeg er av henne, og at det er nå det virkelige arbeid i logen starter. Unni holdt en tale til Inger da hennes fadder Eva H var syk og ikke kunne møte.

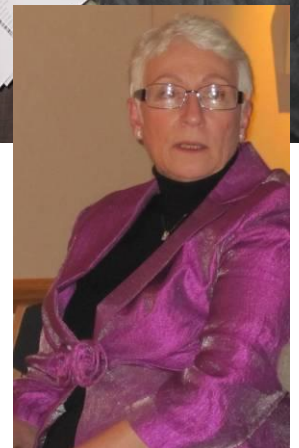
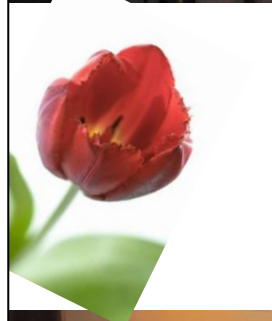
Det ble en utrolig koselig kveld med masse varme og mye latter- og ekstra mye brød.....

Det var dessverre ikke mange som møtte, men det merket vi ikke annet enn på hvor mange porsjoner mat vi bestilte.....Med søsterlig hilsen fra Brit

12

KLUBBAFTEN MANDAG 6. FEB. 2012

Denne klubbaften ble litt annerledes enn tidligere klubbaftener. For første gang brukte vi C-lobbyen. Det var ekstra koselig å dekke langbord i fine lyse farger, rosa og hvitt. Blomster og mange levende lys gjorde atmosfæren ekstra god. Det var hyggelig å se at så mange av våre søstre møtte opp, noe som føltes godt for oss som hadde lagt ned tid og arbeid for å gjøre det så hyggelig som mulig for våre medsøstre. Hvis jeg ikke husker feil, var vi 24 søstre rundt bordet + foredragsholder Ellen Syvertsen, en venninne av vår søster Kari Lohne. En takk til Kari som skaffet oss underholdning på denne kvelden. Ellen Syvertsen er friskvernskonsulent og snakket til oss «om kroppens velvære.» Komiteen for klubbaften fikk mange godord tilbake fra sine søstre som var vel fornøyde og syntes de hadde hatt en hyggelig aften rundt et vakkert pyntet bord. Ekstra godt for oss i komiteen og få slik tilbakemelding. Neste klubbaften er 30. april. Vi ble enige om å holde et loppe-marked på denne kvelden, noe vi har gått tilbake på. Hva vi gjør den 30. april, bortsett fra å komme sammen til en hyggelig prat og bespising, er ikke helt bestemt ennå. Jeg har prøvd å få en norskfødt muslimsk kvinne til å komme til oss og fortelle litt om hvordan det er å være muslimsk kvinne i Norge født av innvandrere foreldre. Jeg har ennå ikke fått et endelig svar, men jeg jobber fortsatt med saken.

Uansett hva det blir til, er dere velkommen til nok en klubbaften mandag 30. april kl 18:30. Denne gang skal vi være i Den grønne sal.

Sølvi Røse (formann for Søsterskillingen)

06/02/2012 19

VIGELANDS FASINASJON FOR SMIJERN OG RESULTATET AV DETTE

Den godeste Vigeland hadde mange jern i ilden og han hadde blant annet stor interesse for smijern. Han tegnet og produserte mange mindre arbeider, som lamper, lykter og lysestaker i smijern i sine yngre dager. I 1928 fikk han oppført en smie i tilknytning til sitt atelier og han knyttet til seg dyktige smeder, som skulle produsere omhegningen av hans flotte skulpturer. Det var et meget nært samarbeidet mellom Vigeland og smedene og de var til stor inspirasjon for hverandre.

Hovedporten, som består av syv porter, to gangporter og fem praktporter, ble tegnet i 1926 og oppført ca. to år senere. Hver av praktportene består av tre felt, den midtre er dekorert med drager og øgler, mens sidene er dekorert med geometriske ornamenter ulikt for hver port. Toppstykkene har vertikale stenger uten dekor og bærer de kubeformede lyktene, som var en gave fra Oslo Sparebank. Det finnes flere av disse lyktene plassert rundt omkring i parken. Smijernsportene rundt Monolitten ble tegnet i 1933, og det er åtte utganger, noen smale og noen brede. Motivene på disse smijernsarbeidene er konturbilder, meget detaljert, av mennesker i alle aldre. Vigeland oppnådde stor anerkjennelse for sine arbeider i smijern, spesielt arbeidet rundt Monolitten har fått stor oppmerksomhet. Han hadde flere arbeider på tegnebrettet, men rakk aldri å fullføre disse, blant annet ti nye porter i parken. Av disse ble kun Genieporten ferdigsmidd, den består av små barn som stråler ut i fra en stamme, som grener fra et tre. Denne porten var tenkt plassert bak Livshjulet i enden av parken mot vest. I Vigelandsmuseet kan du i tillegg til Genieporten også se de fire lenkede øglene, som ble smidd i 1930.

Gustav Vigeland døde i 1943, bare 74 år gammel, han rakk aldri å se sitt livsverk ferdig.

Jeg vil anbefale dere alle å ta en tur i parken, men også besøke selve museet. Her du kan se alle hans arbeider og om du er heldig så kan du få med deg en visitt i tårnleiligheten som en bonus.

Vigeland handler om så mye, mye mer enn Sinnataggen.

Jeanette

Treet

Treet sto ferdig med blad og med knopp.
"Skal jeg ta dem?" sa fros-
ten og pustede opp.
"Nei, kjære la dem stå til
blomster sitter på!"
ba treet, og skalv i fra rot til
topp.

Treet fikk blomster så
fuglene sang.
"Skal jeg ta dem?" sa vin-
den og viftet og svang.
"Nei, kjære la dem stå til
bæret sitter på!"
ba treet, i vinden det dirren-
de hang.

Og treet fikk bær under so-
løyets glød.
"Skal jeg ta dem?" sa jenten
så ung og så rød.
"Ja, kjære, du kan ta så
mange du vil ha!"
sa treet, og grenen det bug-
nende bød.

Bispemaktens by.

Sakte blir hele Norge kristnet utover på 1000-tallet, og kongsmakten trenger sterke menn til å tviholde folk ved den nye tro. Dette gir de første norske biskopene et krevende dobbeltarbeid. De skal jo tjene pave og erkebiskop utenlands, samtidig som de skal svare troskap til sine høyst verdslige konger her hjemme.

I den første norske kristentid har biskopene ikke fast tilholdssted, men Olav Kyrre vil dette annerledes når han blir konge i 1066. I 1068 deler han Norge i tre store bispedømmer: Det vestnorske, det østnorske og et romslig Trøndelag. Og siden faste bispedømmer krever bofaste biskoper som dessuten skal bo i by, søker kongen å gjøre dette på et sted som har tilstrekkelig inntekt, styring og sentralfunksjon til å huse en slik geistlig leder og hans menn.

Rundt 1070 får så disse tre første biskopene i Norge faste tilholdssteder, kalt bispeseter. For Vestlandet velges Selje som biskopens sete, og for Trønderfylkene ser Olav Kyrre seg ut Nidaros ved elveoset som det beste sted for et bispesete.

Men hva med Viken bispedømme? Rundt år 1070 er den lille husklyngen Oslo et av flere gryende bysentra her sør i landet, øst for de lange fjellene. For Oslo har en kirke, en liten festning, en viss mengde handel og en viss mengde borgere med et ordenssystem seg imellom; slett ikke ille til kandidat som biskopens by å være. Også andre norske gryende byemner er omtrent slik å regne rundt år 1070, men det er Oslo som blir valgt som bispesete for det store Østlandet. Derfor er det her Asgautr, den første biskop øst i landet, slår seg ned i det som skal bli bispegård der Ladegården ligger i dag. Den ligger utenfor den lille byen, som jo ligger nede ved havnen, der det i dag kalles Sørenga. Uten å ane konsekvensene av dette gir kong Olav Kyrre således opptakten til en enorm byutvikling i denne lille landsbyen innerst i Viken. Biskopens gård bak den lille byen gjør at byen vokser den veien. Biskopen selv blir en rik handelsmann med egen brygge og eget bispelig område i den stadig tettere byen. Biskopen bygger opp et maktimperium med egen katedral, egen borg og et eget kloster. Grunnlaget for dagens storby er lagt!

Kilde: Aften – et lite stykke Oslo av Leif Gjerland, byvandrer og historiefremidler.

Ladegården, slik den står i dag, ble bygget i 1725 oppå kjelleren til den middelalderske bispegården fra slutten av 1500 tallet. Det er omvisning i Oslo Ladegård om sommeren. Her er også en liten kafé.

Kari Ulrichsen

”Tåkedis”

FADDERBARNET VÅRT.

Fadderbarnet vårt Suraj blir 15 år 10. september i år. Vi har fulgt ham siden han var 3 år. Sist vi hørte fra ham var i 2010. Han gikk fortsatt på skolen og hadde det bra.

Hele 2011 gikk uten at vi fikk sendt ham noen ord. - Jeg tok over sent i høst og nå i januar fikk jeg endelig sendt ham et brev og noen bilder. Vi har ikke anledning til å sende gaver, det vi sender må ikke veie over 150 g.

Håper sendingen fra oss er framme før fødselsdagen hans i september

Til våre nye søstre kan jeg fortelle at fadderbarnet vårt sitt fulle navn er Suraj-Kumar Tahbu, en gutt. Han bor og lever under kummelige forhold i Nepal, men takket være Plan Norge og oss har han hatt anledning til å gå på skolen siden han var 6 år.

Han bor i Naubasta sammen med familien sin. Naubasta ligger sydvest i Nepal.

I 1997 bodde det 11.160 mennesker i 1.663 hus der.

Moren er nå 44 år og faren 46. Suraj har en søster som er 1 år yngre.

Suraj og familien bor sammen med en onkel som er 38 år og en bestefar som er 68.

De lever av jordbruk. Familien er analfabeter, men Suraj går altså på skolen, dvs. jeg håper han fortsatt gjør det.

Huset de bor i er en leirhytte uten vinduer, det har 2 rom. De har ikke elektrisitet. Ved til opp-tenning hentes fra jungelen og vann fra en felles vannkran. Toilett finnes ikke, de gjør fra seg under åpen himmel og søppel blir kastet ut på et jorde. De har 2 måltider pr. dag som består av ris, brød, grønnsaker og spiselige planter fra naturen.

Her er litt løst og fast om Nepal som jeg fant på «nettet».

Nepal ble republikk i 2007. Før det var Nepal kongedømme. Kongen fikk 15 dager på seg til å flytte ut av palasset og lever nå som en privatperson. Katmandu er hovedstaden. Landet ligger mellom India i sør og Tibet i nord. Mount Everest ligger nord i Nepal mot Kina. Høyeste fjellet i M.E. er 8.850 m høyt. Det laveste av landet ligger 90 m u.h.. Nepal har ca. 27 mill. innbyggere hvor halvparten er fattige. Nepal regnes som et av de fattigste landene i verden.

80 % av arbeidskraften driver med jordbruk. Av eksportvarer utgjør tekstiler og matter 80 %. Bare 2,8% av landet er vann.

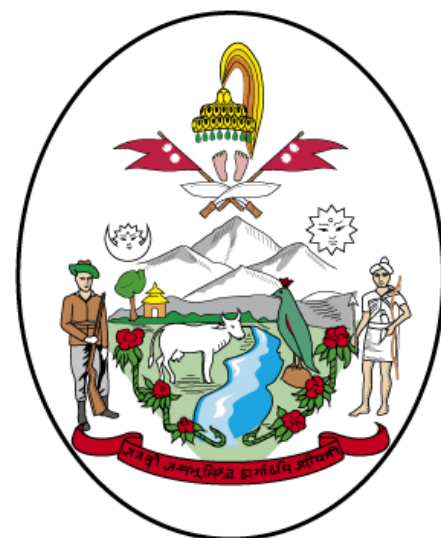
Arealet er 147 181 km², bare 1/3 av Norge.

Myntenheten er nepalsk rupi og nasjonaldagen er 7. juli. Folket mener at mor og fedreland er mer verdt enn himmelriket. De fleste er hinduer. Hinduisme er den eldste trosretningen i verden. Troen er mangfoldig. De kan tilbe en Gud, en gudfigur, et tre o.l.

De tror at verden er en forestilling som de skal forlate og bli til ånd. Sjelen gjenfødtes helt fram til den løsriver seg fra jordelivet og blir ett med verdensånden. - Det nepalske folket regnes som et meget vennlig folkeslag og Nepal er et populært land å besøke.

(Et lite innlegg til bulletinen i fra søster Sølvi Røse)

Statseblemet viser et nepalsk elvelandskap med Himalaya i bakgrunnen – langs bredden en fasan, en hvit ku og blomstrende rhododendronbusker. Som skjoldholdere to gurkhasoldater, den ene i kakiuniform. Over figurene sol og måne med ansiktstrekk og kastemerke, to gurk-hakniver i kors, Buddhas fotspor (Buddha ble født i Nepal), to korslagte flagg og Nepals kongekrone. Under er det et tekstbånd med mottoet ”Fedrelandet Er mer verd enn himmerike” på sanskrit.

Den 13. februar var det endelig et arbeidsmøte. UM kom med en forespørsel om noen hadde lyst til å dekke og pynte hvert sitt bord. I alt 5 bord à 8 personer.

Kari L, Anne-Karin, Helle, Anne-Mette og Janne påtok seg oppdraget. Alle møtte tidlig opp med pynt og stæsj. De skulle også være vertinner for sine bord.

Det var gøy å være til stede og se hvordan de jobbet og koste seg med oppgaven.

Anne-Karin dekket et nydelig bursdagsbord med søte små detaljer og firkantete tallerkener. Det gikk hovedsaklig i fargene hvitt og rosa. Bordet var tiltenkt Kirsti U, men hun lå hjemme med influensa dessverre.

Kari L dekket et stilfullt bord som gikk i fargene hvitt, grønt og rosa.

Helle brukte små speil og fargene beige og lilla - lekkert.

Anne-Mette brukte brunt og gult med små detaljer også her fantasifullt.

Janne sitt bord var elegant med høye flotte lysestaker med sløyfer og bordkort med et lite dikt til hver.

UM Kari U hadde laget quiz som hvert bord skulle løse. Det var 17 spørsmål som besto av forbokstaven i hvert ord som tilslutt skulle bli et ordtak. Utrolig morsomt og engasjerende. Det var Helle sitt bord som vant quizen.

Det ble et ettermøte som vil bli husket!

Med søsterlig hilsen Brit

SOS-BARNEBYER - LANDSSAKEN 2011 - 2013

Da jeg var liten lærte jeg at når man blåser på en luseblomst kan man ønske seg like mange ting som det farer lus ut i luften.

Mitt ønske er at alle vi søstre ønsker ti ganger hva en luseblomst avgir av lus – og omsetter disse ønskene i praksis. Tenk hva vi søstre da kunne utrette, for alle disse små rundt i verden.

Vi skal sammen med søstre og brødre bygge Odd Fellow- barnebyen i Ngabu, sør i Malawi. Malawi er et av de fattigste land i verden, med en befolkning på ca. 15 millioner,

hvorav ca. 1 million foreldreløse barn og levealderen ligger på 54 år.

Vi skal bygge hjem for ca. 150 barn, fordelt i 15 familiehus, det blir også anlagt barnehage for 90 barn. I tillegg skal det bli en skole for 360 barn og yrkesskole for 160 ungdommer.

Mine kjære søstre, dette koster penger, men om vi alle gir vår skjerv (totalt kr. 500,- over 2 år), så skal dere se at vi får til noe flott igjen. Det er vel ikke noe som rører vårt hjerte mer enn å se sunne og fornøyde barn.

Så kjære søstre:

La oss slutte søsterkjeden og ta et krafttak for disse barna.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Jeanette

PÅSKEN

Den kristne påskehøytiden feires til minne om Jesu Kristi død og oppstandelse. Bildet viser den korsfestede Kristus og er malt av Diego Velázquez (1599-1660)

Påskan er den viktigste av de kristne høytidene. Forut for påskan markeres fastetiden og den stille uke. Etter påskesøndagen kommer påsketiden, som varer fram til pinse. Ordet påske kommer fra navnet på den jødiske høytiden pesach. Jødene har feiret påske lengre enn kristendommen. De feiret utvandringen fra fangenskapet i Egypt. Påskedag faller på første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn, og datoen varierer dermed innenfor perioden 22. mars til 25. april. Påskedag faller på 4. april i 2010. Tidspunktet for påskehøytiden blir beregnet etter påskeformelen.

Den stille uke - Opptakten til feiringen av påske begynner skjærtorsdag og langfredag. Disse festene er til minne om Kristi lidelse, og feiringen bærer i de fleste kirker fortsatt preg av fastetidens enkle liturgi. I Den katolske kirke tildekkes statuer og bilder, det ringes ikke med kirkeklokkene, og det er svært lite dekorasjon i kirkene mellom skjærtorsdag og påskeaften. Påskeaften er lørdagen før påskedag.

Tradisjonelt er det en dag hvor man ikke feirer noen liturgiske handlinger; i både katolsk og ortodoks tradisjon er den foreskrevet som en aliturgisk dag. Man sier gjerne at påskeaften er den dagen hvor kirken står samlet i sorg ved Kristi grav. Disiplene til Jesus holdt seg denne dagen innendørs, fordi de var redde for å bli arresterte.

Påskeaften - kirkene er pyntet, prestene har gjerne de flotteste messeklærne og korsangen er lovsang i stedet for de mer avdempede salmene som brukes i fasten og den stille uke. Det er også tradisjon for å lese Påskelovsangen, en høytydelig proklamasjon av påskeunderet. I protestantisk liturgi har man mange steder ikke feiret påskevigilie, men i senere år har vigiliefeiring også blitt mer utbredt i disse kirkesamfunnene.

Påskevigilien - er starten på selve påskefeiringen. Den feires normalt rundt midnatt på påskeaften, eller tidligst etter solnedgang. Man bruker i kirkelig tradisjon ofte den gamle definisjon på et døgn, som man også finner i jødisk liturgi, nemlig solnedgang til solnedgang, hvilket vil si at det uansett er på søndagen man begynner feiringen, uavhengig av det verdslige døgnets gang.

I vest er det tradisjon for at liturgien begynner med tenning av påskelyset, som er et symbol på Kristus; han kalte seg «Verdens lys». Liturgien er markant forskjellig fra den som har vært i de foregående dagene; Påskedag På påskedagen ofte kalt første påskedag, fortsetter feiringen av Kristi oppstandelse på morgenen, og dagen innleder tradisjonelt en oktav, det vil si en åttedagersperiode der alle dager regnes som festdager på linje med søndager.

Påskedagen er den dagen som forklarer hele kristentroen. Selv disiplene skjønte ikke hele Jesu budskap før på påskedag og dagene etter. Thomas, den av disiplene som tvilte aller mest, trodde ikke engang på sine venner da de fortalte ham at Jesus var stått opp. Men han fikk også møte ham, lys levende, i kjøtt og blod, ikke som et spøkelse eller en ånd. De første som fikk se Jesus levende, var kvinnene. De forskjellige evangeliene forteller historien litt ulikt, men de er samstemte i at det var kvinnene som gikk til graven først, og Maria (Magdalena) møtte Jesus i hagen. De mannlige disiplene fikk møte Jesus senere.

Påskeuken - Påskedagen innleder den egentlige påskeuken, det vil si uken etter fastetiden altså fram til første søndag etter påske, og ikke, som flere feilaktig tror, uken mellom palmesøndag og første påskedag. For mange kristne er påsken en religiøst sett viktigere høytid enn jul. Påske er i utgangspunktet en religiøs høytid som blir markert med en rekke helligdager, religiøse skikker og symboler. I tillegg har feiringen fått flere verdslige innslag og folkelige uttrykk. Det gjelder alt fra gamle tradisjoner som bruken av påskeegg, påskeharer og gule påskekyllinger til nyere tiders påskeferie, påskekrim, påskesnøtter og påsketre. Marker ingen av «den stille uken» og helligdagene i påsken, har variert en del i folketradisjonen. Spesielt langfredag har vært preget av alvor, stille kontemplasjon og medfølelse med den lidende Jesus på korset. Tidligere var det ikke uvanlig med slitsomt bondegårdsarbeid på langfredag, og i Norge var det lenge strenge lukketidsbestemmelser og forbud mot servering, musikk og dans. Skjærtorsdag, som er fridag i Norge, men ikke for eksempel i Sverige, har for mange nordmenn utviklet seg til en fridag med uteturer, begynnende hagearbeid og kanskje handletur, såkalt *Harrytur*, til Sverige. Ellers blir det flere steder arrangert ulike tilstelninger i påska, alt fra lokale påskeski-renn til for eksempel *The Easter Parade* i New York City, et spektakulært, årlig påskeopptog som begynte som en offentlig spasertur på midten av 1800-tallet, men som har røtter til den katolske kirkes tradisjonelle påskeopptog og folkereligiositet. I enkelte byer i Norge arrangeres det etter katolsk mønster såkalte korsvandringar til kirken på langfredag.

Kari Ulrichsen

Påskeformelen - er en akseptert metode for å beregne det årlige tidspunktet for påkehøytiden i den gregorianske kalenderen. Påsketiden varer fram til pinse.

Påskedagen kan falle på **35** forskjellige datoer, **22. mars** er den tidligste, og **25. april** er den seneste datoen. Ikke siden **1818** har påskedagen falt på den tidligst mulige dagen, og den vil ikke gjøre det igjen før i **2285** (hvordan ser verden ut da mon tro?).

I **2008** falt imidlertid påskedagen på **23. mars**, neste gang det skjer er i **2160**. Siste gangen påskedagen var på den senest mulige dagen var i 1943, neste gang det skjer er i **2038**. Datozyklusen gjentas med **5 700 000 års** mellomrom. **19. april** er den vanligste datoen, i løpet av syklusen faller påskedagen på denne datoen **220 400 ganger**, dette tilsvarer **3,9 %** av alle gangene.

I år faller Påskedagen på **8. april**, og det blir sånn gangse midt i mellom ytterpunktene.

27. februar var loge dag og vi skulle ha innvielse av **Tanja Christine Pay og Jane Dale Quist.**

Det er alltid en stor dag for logen når den får nye medlemmer, men denne dagen var ekstra spennende siden jeg skulle være fadder til Tanja og Brit og "Helle" til Jane.

Når vi møtte resepijentene for en siste prat var de like spente og forventningsfulle som oss.

Det var en flott og stilfull seremoni med en liten vri denne gangen, all ære til aktørene som gjorde denne kvelden spesiell for oss alle. Da vi kom ut av logesalen var vi alle enige om at vi hadde hatt et flott møte og vi gledet oss til fortsettelsen og vi ble ikke skuffet. Vi kom til et av de vakreste bord jeg har sett på lenge, en av våre nye søstre sa "Dette er et bryllupsbord" så en stor takk til UM og hennes gode hjelpere denne kvelden. Vi fikk nydelig fiskesuppe med deilig vin til, det var et hyggelig taffel med gode taler og sanger.

Det eneste som var synd denne kvelden var at så mange søstre var syke og noen ute på reise.

Kjære Tanja og Jane velkommen som søstre av loge nr 2 Urania, håper dere vil trives og få et godt loge liv.

Med søsterlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet Kirsti Uhlmann.

Beste kommentar får en
premie. Må være inn før
nest siste møte.
Redaksjonen

MORGEN-REGEL

SI TIL DEG SELV HVER MORGEN:

DETTE BLIR EN FIN DAG!

JEG KLARER MER ENN JEG TROR!

DET BLIR IKKE BEDRE OM JEG UROER MEG!

JEG KAN ALDRI GJØRE BEDRE ENN MITT BESTE!

DET FINNES ALLTID NOE Å GLEDE SEG OVER!

JEG FØLER MEG I FIN FROM!

I DAG VIL JEG GJØRE NOEN GLAD!

DET HJELPER IKKE Å BLI DEPERIMERT!

LIVET ER HERLIG!

Jeanette

Kjære alle mine søstre

Hvem var egentlig Mor Monsen?

Mor Monsen eller fru kanselliråd Monsen, som hun nok heller var kjent som i samtiden, var født Helene Cathrine Büchler.

I 1762 giftet hun seg med den meget eldre Mogens Larsen Monsen, sønn av Erich Mogenssøn.

Han var en av Christianias mest fremgangsrike trelastimportører, og familien bosatte seg i Rådhusgaten 8, senere Victoria Hotel.

Linderud Gård var familiens sommerresidens, og stedet ble i ekteparet Monsens tid rammen om en rekke store hageselskaper. Kanskje var det i forbindelse med en av disse store festene at Mor Monsen-kaken første gang ble bakt?

Mogens Larsen Monsen døde i 1802, men Helene Cathrine Monsen overlevde sin mann med hele 30 år. I disse årene bodde hun mye på Linderud og hun døde også der i 1833.

Da Hanna Winsnes i 1845 skrev boken; "Lærebog i de forskjellige grene af husholdningen" tok hun med kakeoppskriften. Det sies at hun hadde fått oppskriften direkte av fru Monsen på Linderud, og derfor oppkalte kaken etter henne.

Lykke til med baksten

Jeanette

"Mor Monsen"

½ kg smør

½ kg sukker

10 egg

½ kg hvetemel

75 gr. mandler

75 gr. korinter

1 ts. vaniljesukker

Perlesukker til pynt

Kjærligheten og vennskapet møttes.

Kjærligheten spurte: Hvorfor finnes du, når jeg allerede eksisterer?

Vennskapet svarte: For å skape smil der du etterlot tårer.

Glem ikke å gi en rose til en som har rørt ved ditt hjerte, og glem ikke bort at ditt varme smil kan løse opp sårhet og smerte.

Glem ikke bort hva du fikk igjen da dine dager var mørke, da støtten du fikk fra en trofast venn fikk tårene til å tørke. Glem ikke bort at i livets spill er vi alle på samme scene, med roller som innbyr til tårer og smil som ingen kan spille alene.

Det har vært mange møter med lange kjoler og pyntete bord.

Vi er nå endelig inne i en "smørbrødperiode". Men tiden går fort – neste gang dere leser Bulletinen så er det sommer og denne terminen er over.

Redaksjonen ønsker alle søstrene en fin varm og solrik vår, og vips så er det sommer.